

Resposta a Fernando Ónega (Coses que Catalunya no entén)

written by Lluís Busquets | 5 d'octubre de 2019

Penso que Fernando Ónega (1947), exdirector de premsa d'Adolfo Suárez, vol ser un periodista honrat. El passat 28-IX publicava a La Vanguardia un article titulat "Coses que Madrid no entén" en relació amb l'Operació Judes. Deia no comprendre que el passat dilluns 23, dia la detenció "sui generis" de 9 independentistes, portés "ERC, PDeCAT i la CUP a posar-se del costat dels detinguts simplement perquè eren independentistes" i comparava la reacció amb Batasuna quan es detenien activistes de la kale borroka. (Es tractava d'acostar, un més, l'independentisme català al terrorisme basc, segurament sense mala intenció.) No entenia que els governants no donessin "suport a les actuacions policials, sobretot si compleixen un mandat judicial". A més, insinuava que els detinguts podien estar complint aquell consell de l'apreteu del President Torra, que ell transformava en "ordre". (Per cert: "apretar" en català no té el mateix significat que "prémer"; ho dic per aquella premsa que publicava que l'ordre era prémer el botó de vagin a saber quina violència.). No entenia que s'imputés a la Guàrdia Civil de dedicar-se a "atemorir catalans" ni que els grups parlamentaris en demanessin l'expulsió.

El sento alguns matins a la tertúlia on exposa del que cal parlar, tenim la mateixa edat, senyor Ónega, tots dos som periodistes (encara que servidor s'hagi dedicat més a l'ensenyament) i li he de dir que Catalunya tampoc no entén moltes coses d'aquest Madrid de que vostè parla (classe política, tertúlies i mitjans). La primera de totes, que un periodista com vostè escrigui sense haver escoltat els manifestos de Jutgesses i Jutges per la democràcia, de la Universitat de Barcelona, de diferents entitats eclesials i

d'altres col·lectius sobre les irregularitats d'aquelles detencions. Sap com es van dur a terme? Amb certes teves i polítics avisats d'avant mà i amb gairebé un miler d'agents actuant de matinada (com en el franquisme), amb furgons, helicòpters i drons, a banda d'apuntar amb la metrallera la templa de nens de deu anys. Les societats democràtiques es regeixen per la presumpció d'innocència. L'article 24.2 de la Constitució Espanyola així ho estableix i, que jo sàpiga no ha estat esmenat ni derogat... (jja sabem que per alguns és intocable!) Cal ser doncs conseqüents. I això va per tots els servidors públics, des de la Guardia Civil, fins a la Fiscalia i el Jutge instructor, que semblen haver-ho oblidat. Ha vist enlloc d'Europa secrets de sumari convertits en enregistraments de les FCSE ofertes a la TV? I acusacions greus com les de pertànyer a un "grup terrorista de caràcter secessionista català" escampades arreu?

Sap una cosa, senyor Ònega? El signant de la nota era el tinent fiscal de l'AN, el senyor Miguel Ángel Carballo, un vell conegut per les seves persecucions als CDR (Tamara Carrasco fou confinada a Viladecans des del IV-18 fins al maig passat, acusada falsament de terrorisme, però ningú no l'ha rescabada de l'error. I no li parlo d'Adrià ni de Vltonyc...) Carballo no va pair mai l'èxit dels Mossos d'Esquadra davant l'atemptat terrorista de l'agost del 2017 i ha excel·lit negant els vincles entre l'imam de Ripoll i el CNI i maldant perquè l'afer quedés soterrat. Molts catalans no hi confiem gens i és normal que el govern tampoc no ho faci. El que no ho és tant és que vostè li doni tota la credibilitat del món. Els explosius per fer correfocs (termita, parafina, acetona, sulfumant...) aviat es van convertir en "precursors". I els CDR (al seu Madrid tampoc no saben que entre als CDR hi ha marasses i iaies) es van convertir en ERT (Equips de Resposta Tàctica), que a Catalunya ningú no sap què són.

Mandat judicial, senyor Ònega? Vol que li parli del jutge Manuel García-Castellón, de la conservadora Associació

Professional de la Magistratura, i de les ramificacions del cas Villarejo? O prefereix l'operació Lezo? O el cas Púnica? O de Tándem? O vol que li recordi que el govern el cessà com a magistrat d'enllaç amb França? Coneix com arribà a la sala 6 de l'AN? Ho sap perfectament! La imputació contra els independentistes catalans és de terrorisme, tinença d'explosius i conspiració per causar estralls (la inicial de rebel·lió va caure en poc temps). Tot sota secret de sumari (!). Amb estupefacció, assistim a la difusió impune de parts interessades d'un Sumari, declarat secret, sense cap reacció de Fiscals i Jutges. La violació de secrets per part de funcionaris públics està tipificat i penat en el Codi Penal (art. 414 i ss.). Aquells que cooperin a la difusió, i estem parlant de rotatius, polítics i tertulians, són còmplices del delicte. Ens preguntem si el Codi Penal ha quedat reduït als delictes de rebel·lió i sedició, perquè, tanmateix ho sembla.

I vol que els catalans creiem en aquesta justícia, senyor Ónega? La que juga a criminalitzar el moviment independentista? La d'aquesta Operació Judes que vol arribar al President Torras o a la germana de Puigdemont? La que va deixar dos anys a la presó a Sandro Rossell sense que ningú demanés comptes a la jutgessa Lamela? Vol que creiem en la justícia que el 2010, amb membres caducats del TC, retallà el nostre Estatut. Aquest Estatut que ara reclamen Casado y Sánchez, sense recordar, el primer, que el PP demanà signatures en contra ni fer memòria, el segon, que el senyor Guerra el deixà (paraules textuals) net com una patena? L'Estatut que es van carregar tots dos amb el 155? Som l'única comunitat autonòmica d'Espanya que no ha votat el seu Estatut!

Els catalans tenim una llista de greuges molt llarga, senyor Oneto. Ara vindrà la sentència del Judici. Un judici que els catalans vam seguir per TV, però que a la resta d'Espanya ni es va retransmetre. Llàstima! No han pogut saber com actuava del Sr Baena, tinent coronel de la Guàrdia Civil en funcions de policia judicial a Catalunya! No han pogut adonar-se de les

contradiccions del senyor Pérez de los Cobos i els seus propis subordinats (assegurant que ja havien rebut ordres d'intervenir les vigílies del 1-X-17!) Els que el 20-IX-17 vam ser davant de la seu de la Conselleria d'Economia sabem que no hi va haver ni tumults ni violència (els patrols de la Guàrdia Civil tenien armes llargues i ningú no en va tocar cap); el pacifisme i la no-violència forma part de l'ADN del moviment independentista català, senyor Ònega. I aquest és el problema. No saben com entomar-lo. Els que vam anar a votar el dia 1-X-17 vam patir la violència de les FCSE. Algú ha demanat excuses per aquells excessos? (101 casos de policies assistits mèdicament, cap de greu; més de mil ciutadans, amb trencaments d'omòplats, malucs i pèrdues d'un ull: dades dels metges sota jurament en el Judici). Ni el rei no s'hi va referir! I ara demanen als nostres polítics que renunciïn a la violència quan mai no l'han exercida? En el judici, la xifra més exagerada de l'acusació de malversació per a l'1-X als nostres presos polítics no arribava a 1 M€; Zoilo, davant del Senat, va admetre que enviar CFSE a Catalunya havia tingut un cost de 87 M€! Alguna responsabilitat? I li estranya que en el nostre Parlament es demanés l'expulsió de la Guàrdia Civil?

Vostè, al seu article, insinua la causa de tot. El Madrid del qual vostè parla no ha entès "mai del tot bé que les comunitats autònomes" tinguessin el poder de què disposen. Alguns nostàlgics voldrien tornar a la uniformitat franquista. Però, el món, sortosament, evoluciona. Més enllà d'operacions com aquesta, denominada "Judes", un nom del tot escaient sabent com s'ordenà i executà. Des dels temps evangèlics, cap nom ha suggerit a la humanitat més genuïnament la traïdoria i la maldat.

Amb ganes de diàleg i amb tot el respecte, senyor Ònega.